

Arrêt de la Cour
V?c C-400/02

Gerard Merida

v.

Spolková republika N?mecko

(žádost o rozhodnutí o p?edb?žné otázce, podaná Bundesarbeitsgericht)

„?lánek 39 ES – Kolektivní smlouva – Dodate?ná do?asná podpora bývalým civilním zam?stnanc?m spojeneckých ozbrojených sil v N?mecku – P?eshrani?ní pracovníci – Stanovení vym??ovacího základu této podpory – Fiktivní zohledn?ní n?mecké dan? ze mzdy“

Shrnutí rozsudku

Volný pohyb osob – Pracovníci – Rovné zacházení – Sociální výhody – Do?asná podpora poskytovaná zam?stnanc?m v p?ípad? propušt?ní – Fiktivní odpo?et dan? ze mzdy, teoreticky odvedené ve stát?, v n?mž je vykonávána pracovní ?innost, pracovníkovi, který má bydlišt? a podléhá dani v jiném ?lenském stát? – Nep?ípustnost – Od?vodn?ní – Neexistence

(?lánek 39 ES; na?ízení Rady ?. 1612/68, ?l. 7 odst. 4)

?lánek 39 ES a ?l. 7 odst. 4 na?ízení Rady (EHS) ?. 1612/68 o volném pohybu pracovník? uvnit? Spole?enství brání vnitrostátní právní úprav? stanovené v kolektivní smlouv?, podle níž se ?ástka sociální dávky, jako je ?ástka dodate?né do?asné podpory dávek poskytovaných z d?vodu nezam?stnanosti, p?iznaná zam?stnanc?m v p?ípad? propušt?ní, kterou poskytuje ?lenský stát, v n?mž byla vykonávána pracovní ?innost, pracovníkovi, který má bydlišt? a podléhá dani v jiném ?lenském stát?, vypo?ítá tím zp?sobem, že da? z p?íjmu, jež má být odvedena v ?lenském stát?, v n?mž byla vykonávána pracovní ?innost, je p?i stanovení vym??ovacího základu této podpory fiktivn? ode?tena, zatímco podle dohody o zamezení dvojího zdan?ní jsou platy, mzdy a obdobné odm?ny zam?stnanc? s bydlišt?m mimo tento stát, zdan?ny pouze v ?lenském stát? jejich bydlišt?.

Administrativní obtíže, které by mohlo v ?lenském stát?, v n?mž byla vykonávána pracovní ?innost, vyvolat použití r?zných zp?sob? výpo?tu zmín?né dávky podle p?íslušného bydlišt? doty?né osoby, a dopady na rozpo?et v p?ípad? nezohledn?ní vnitrostátní dan? ze mzdy nemohou v žádném p?ípad? od?vodnit nedodržování povinností vyplývajících ze Smlouvy tímto ?lenským státem.

(viz body 29–30, 37 a výrok)

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)
16. září 2004(1)

?lánek 39 ES – Kolektivní smlouva – Dodate?ná do?asná podpora bývalým civilním zam?stnanc?m spojeneckých ozbrojených sil v N?mecku – P?eshrani?ní pracovníci – Stanovení

vyměnovacího základu této podpory – Fiktivní zohlednění německé daně ze mzdy“

Ve věci C-400/02,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, předložená rozhodnutím Bundesarbeitsgericht (Německo) ze dne 27. června 2002, zapsaným do rejstříku Soudního dvora dne 12. listopadu 2002, v řízení:

Gerard Merida

proti

Spolkové republice Německo,

SODNÍ DVŮR (druhý senát),,

ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (zpravodaj), R. Schintgen a N. Colneric, soudci,

generální advokátka: C. Stix-Hackl,

vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 15. ledna 2004, s ohledem na vyjádření předložená:

– za G. Meridu F. Lorenzem, Rechtsanwalt,

– za Spolkovou republiku Německo W.-D. Plessingem, jako zmocněncem, ve spolupráci s E. H. Neuertem, Rechtsanwalt,

– za Komisi Evropských společenství G. Braunem, R. Lyalem a D. Martinem, jako zmocněnci, po vypořádaní stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 5. února 2004,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 39 ES.

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi G. Meridou, francouzské státní příslušnosti, a Spolkovou republikou Německo ve věci výpočtu dodatečné dočasné podpory („Überbrückungshilfe“, dále jen „dočasná podpora“), kterou mu Spolková republika Německo poskytla podle Tarifvertrag zur sozialen Sicherung der Arbeitnehmer bei den Stationierungsstreitkräften im Gebiet der Bundesrepublik Deutschland (kolektivní smlouvy o sociálním zabezpečení zaměstnanců ozbrojených sil umístěných na území Spolkové republiky Německo) ze dne 31. srpna 1971 (dále jen „TV SozSich“).

Právní rámec

Právní úprava Společenství

3 Článek 7 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství (Úř. věst. L 257, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 15) zní:

„1. S pracovníkem, který je státním příslušníkem členského státu, nesmí být na území jiného členského státu z důvodu jeho státní příslušnosti zacházeno jinak než s tuzemskými pracovníky, jde-li o podmínky zaměstnávání a pracovní podmínky, zejména z oblasti odměňování, propouštění a návratu k povolání nebo opětovného zaměstnání, pokud se stal nezaměstnaným.

[...]

4. Jakékoli ustanovení v kolektivní nebo individuální smlouvě nebo v jiném kolektivním ujednání, týkající se přístupu k zaměstnání, zaměstnání, odměňování a jiných pracovních podmínek nebo podmínek skončení pracovního poměru, je od počátku neplatné, pokud stanoví nebo povoluje diskriminační podmínky vůči pracovníkům, kteří jsou státními příslušníky jiných členských států.“

Vnitrostátní právní úprava

4 TV SozSich ve svém § 4 ohledně dočasných dávek stanoví:

„1. Dočasná podpora bude poskytnuta:

[...]

b) jako doplněk k dávkám poskytovaným Bundesanstalt für Arbeit (Spolkový úřad práce) z důvodu nezaměstnanosti nebo opatření profesního vzdělávání (podpora nebo pomoc v nezaměstnanosti, výživné),

[...]

3. a) (1) Vyměňovacím základem dočasné podpory poskytované jako doplněk k pracovní odměně za jinou činnost (bod 1 a) je základní odměna podle § 16 bodu 1a [Tarifvertrag für die Arbeitnehmer bei den Stationierungsstreitkräften im Gebiet der Bundesrepublik Deutschland (kolektivní smlouvy pro zaměstnance ozbrojených sil umístěných na území Spolkové republiky Německo) ze dne 16. prosince 1966 (dále jen „TV AL II“)], která příslušela zaměstnancům za celý kalendářní měsíc na základě jejich běžné pracovní doby stanovené v jejich pracovní smlouvě v okamžiku propuštění [...].

[...].

3. b) Vyměňovacím základem dočasné podpory poskytované jako doplněk k dávkám poskytnutým Bundesanstalt für Arbeit (bod 1 b) [...] je vyměňovací základ upravený výše v bodě a) snížený o zákonné srážky ze mzdy. Při fiktivním výpočtu daně ze mzdy a příspěvku sociálního pojištění se vychází z daňových měřítek a měřítek sociálního zabezpečení rozhodných pro zaměstnance ke dni placení dočasné podpory, avšak bez ohledu na nezdanitelné částky uvedené v daňové kartě („Lohnsteuerkarte“).

4. Dočasná podpora činí:

–v prvním roce po skončení pracovního poměru 100 %,

–od druhého roku 90 %,

rozdíl mezi vyměňovacím základem (bod 3 a nebo b) a dávkami uvedenými v bodech 1 a 2 výše.

Pokud se dočasná podpora vyplácí jako doplněk k dávkám poskytnutým Bundesanstalt für Arbeit nebo dávkám zdravotního či úrazového pojištění, bude navýšena o částku nezbytnou k uhrazení daně ze mzdy.

[...]

5 Bod 2 Erläuterungen und Verfahrensrichtlinien zum TV SozSich – Neufassung 1992 (vysvětlivek a procesních pokynů k TV SozSich – nové znění 1992, dále jen „vysvětlivky a pokyny“) stanoví:

„K § 4 bodu 1:

[...]

2.6.5 Podpora v nezaměstnanosti, kterou může přehranit pracovník ze státu Evropské unie pobírat pouze v zemi svého bydliště, je v zásadě postavena na roveň dávkám Bundesanstalt für Arbeit, pokud by přehranit pracovník mohl ze svého stávajícího bydliště vykonávat pracovní činnost na německém trhu práce.

[...]

K § 4 bodu 3:

[...]

2.8.5 Pokud byl zaměstnanec v okamžiku propuštění na základě smlouvy o zamezení dvojího zdanění osvobozen od daně ze mzdy, musí být při stanovení vyměňovacího základu podle bodu 3b zohledněny srážky daně, které by bylo nutno provést u

srovnatelného německého zaměstnance s bydlištěm v tuzemsku.

[...]

K § 4 bodu 4:

[...].

2.9.4 Pokud zaměstnanec obdrží dočasnou podporu podle bodu 2.6.5 jako doplněk k dávkám zahraničního poskytovatele sociálních dávek, vypočítá se výše dočasné podpory podle dávky Bundesanstalt für Arbeit, která by oprávněnému příslušela, pokud by měl bydliště na území Spolkové republiky Německo. Je-li dávka, kterou skutečně obdrží, vyšší, bude odečtena částka odpovídající rozdílu podle článku 5.“

6 Podle § 5 SozSich jsou jiné dávky než dávky upravené v § 4 bodu 1, na které má zaměstnanec nárok, zohledněny při poskytování dočasné podpory.

7 Dohoda mezi Francouzskou republikou a Spolkovou republikou Německo o zamezení dvojího zdanění a vzájemné správní a právní pomoci v oblasti daní z příjmu a majetku, jakož i v oblasti živnostenských daní a daní z nemovitostí uzavřená dne 21. července 1959 a později pozměňovaná (dále jen „CDI“), stanoví ve svém čl. 14 odst. 1:

„Platy, mzdy a obdobné odměny, jakož i starobní důchody poskytované jedním smluvním státem [...] fyzickým osobám s bydlištěm v druhém státě za současně nebo dřívější služby ve správě nebo ozbrojených složkách mohou být zdaněny pouze v prvním uvedeném státě. Toto ustanovení se však nepoužije, pokud jsou odměny poskytovány osobám se státní příslušností druhého státu, které nejsou zároveň příslušníky prvního uvedeného státu; v takovém případě jsou odměny zdaněny pouze ve státě, ve kterém mají tyto osoby bydliště.“

Spor v povodním řízení a pedběžná otázka

8 Gerard Merida byl do 30. listopadu 1999 zaměstnán jako civilní zaměstnanec francouzských ozbrojených sil umístěných v Baden-Baden (Německo), přičemž bydliště měl ve Francii. Na jeho pracovní poměr se použil TV AL II a jeho odměna mu byla vyplácena německými úřady jménem a na účet jeho zaměstnavatele.

9 Podle čl. 14 odst. 1 CDI byla hrubá odměna, kterou G. Merida pobíral za svou činnost, po odečtení příspěvků na sociální zabezpečení placených v Německu, zdanitelná ve Francii. Vzhledem k tomu, že francouzská sazba daně ze mzdy byla nižší než německá, měl G. Merida vyšší čistý příjem než zaměstnanec nacházející se v totožné situaci, avšak mající bydliště v posledně jmenovaném německém státě.

10 Po rozvázání své pracovní smlouvy pobíral G. Merida dočasnou podporu podle § 4 TV SozSich. Při stanovení jejího výměrovacího základu odečetly německé úřady od základní odměny upravené v TV AL II, „která zaměstnanci příslušela v okamžiku propuštění za celý kalendářní měsíc“, cestou fiktivního výpočtu nejen částku německých příspěvků na sociální zabezpečení, ale i německou daň ze mzdy. Krom toho odečetly německé úřady podle § 5 SozSich a bodu 2.9.4 vysvětlivek a pokyn podporu v nezaměstnanosti, kterou G. Merida pobíral ve Francii mezi 22. únorem a koncem března roku 2000.

11 Podle G. Meridy je fiktivní odpočet německé daně ze mzdy od jeho základní odměny pro účely stanovení výměrovacího základu dočasné podpory protiprávní. Tato podpora je totiž podle CDI zdanitelná pouze ve Francii a v projednávaném případě by byla předemtem dvojího zdanění v rozporu s právními předpisy. Fiktivní výpočet čisté mzdy při použití německého daňového práva za účelem stanovení výše této podpory je mimo toho, že je v rozporu s cílem sledovaným podporou, který spoívá ve vyrovnání ztráty příjmu vzniklého propuštěním, v rozporu s právem Společenství.

12 Vzhledem k tomu, že žaloba G. Meridy byla zamítnuta jak v prvním, tak ve druhém stupni, podal G. Merida opravný prostředek („Revision“) k předkládajícímu soudu.

13 Podle názoru posledně uvedeného soudu odvolací soud žalobu při použití vnitrostátního práva v konečném výsledku správně zamítl jako neodvodnou. Následoval přitom judikaturu Bundesarbeitsgericht, podle níž musí být pro výměrovací základ dočasné podpory určena fiktivní čistá mzda podle § 4 bodu 3 písm. b) TV SozSich. V tomto ohledu musí Spolková republika Německo zohlednit fiktivním způsobem německou

dať ze mzdy, i v případě G. Meridy, aťkoli ten má bydliště ve Francii a podléhá zde dani.
14 Pěsto neměže být vyloučeno, že strany kolektivní smlouvy porušily řlánek 39 ES tím, že pro účely stanovení vyměřovacího základu fiktivně zohlednily dať ze mzdy i u těch zaměstnanců, kteří mají bydliště v jiném členském státě.

15 V tomto ohledu předkládající soud konstatuje, že se G. Merida cítí diskriminován, jelikož je, stejně jako v době, kdy byl zaměstnán u spojeneckých ozbrojených sil v Německu, povinen zdanit své příjmy podle francouzského daňového práva z důvodu, že pobírá podporu v nezaměstnanosti ve Francii a uvedenou podporu v Německu, zároveň však musí přijmout, že pro vyměřovací základ pro účely stanovení výše uvedené podpory je brána fiktivní řistá mzda, při jejímž výpočtu se provádějí odpoty podle německého daňového práva. Tudíž zároveň podléhá daňovému právu dvou členských států, což je v rozporu s řlánkem 39 ES.

16 Předkládající soud podotýká, že zdanění příjmů vyplacených Spolkovou republikou Německo G. Meridovi od rozvázání jeho pracovní smlouvy se řídí stejně jako předtím ustanoveními CDI. Gerard Merida nesprávně odporuje pouze tomu, že vyměřovací základ použitelný pro hrubou výši dočasné podpory pro něj není upraven příznivěji, jako v případě zaměstnance, který není přeshraničním pracovníkem.

17 Bundesarbeitsgericht však pěsto rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předěžnou otázku:

„Je porušením řlánku 39 ES, pokud se při stanovení vyměřovacího základu dočasné podpory v případě stanoveném v ř 4 bodu 1 písm. b) TVSozSich vychází fiktivním způsobem z německé daně ze mzdy (ř 4 bod 3 písm. b) vřta druhá TV SozSich), pokud bývalý zaměstnanec bydlí v cizině a podléhá tam dani?“

K předěžné otázce

18 řlánek 39 ES zakazuje jakoukoli diskriminaci mezi pracovníky členských států na základě státní příslušnosti, pokud jde o zaměstnávání, odměnu za práci a jiné pracovní podmínky.

19 Krom toho řl. 7 odst. 4 nařizení ř. 1612/68, které vysvětluje a provádí některá práva migrujících pracovníků vyplývající z řlánku 39 ES (rozsudek ze dne 15. ledna 1998, Schöning-Kougebetopoulou, C-15/96, Recueil, s. I-47, bod 12), stanoví, že jakékoli ustanovení v kolektivní nebo individuální smlouvě nebo v jiném kolektivním ujednání týkající se odměování a jiných pracovních podmínek nebo podmínek skončení pracovního poměru je od počátku neplatné, pokud stanoví nebo povoluje diskriminační podmínky vři pracovníkům, kteří jsou státními příslušníky jiných členských států.

20 Není sporné, že dávka jako dočasná podpora, která patřív k výhodám poskytovaným zaměstnancům v případě propuštění, spadá do vřcné působnosti ustanovení uvedených v předchozím bodě a že se přeshraniční pracovník nacházející se v postavení G. Meridy měže ve vztahu k takové podpoře dovolávat prospěchu z řčto ustanovení (viz v tomto smyslu zejména rozsudek ze dne 24. zářív 1998, Komise v. Francie, C-35/97, Recueil, s. I-5325, body 36, 40 a 41).

21 Podle ustálené judikatury Soudního dvora zakazuje zásada rovného zacházení zakotvená jak v řlánku 39 ES, tak v řlánku 7 nařizení ř. 1612/68 nejen zjevnou diskriminaci na základě státní příslušnosti, ale i skryté formy diskriminace, které použitím jiných rozlišovacích kritérií vedou ke stejnému výsledku (viz zejména rozsudek ze dne 23. kvřtna 1996, O'Flynn, C-237/94, Recueil, s. I-2617, bod 17).

22 Zásada zákazu diskriminace nejen vyžaduje, aby srovnatelné situace nebyly předětem řzného zacházení, ale rovněž aby rozdílné situace nebyly předětem stejného zacházení (viz zejména rozsudek ze dne 17. řervence 1997, National Farmers' Union a další, C-354/95, Recueil, s. I-4559, bod 61).

23 Ustanovení vnitrostátního práva, pokud není objektivně odvodněné a příměněné s ohledem na sledovaný cíl, je třeba považovat za nepřímou diskriminaci, pokud měže mít svou povahou nepřímějšív dopad na migrující pracovníky než na tuzemské pracovníky, a v důsledku toho hrozí nebezpečív, že znevýhodní především první jmenované pracovníky

(viz zejména výše uvedený rozsudek O'Flynn, bod 20).

24 V projednávaném případě má fiktivní zohlednění německé daně ze mzdy nepříznivý dopad na postavení přeshraničních pracovníků. Fiktivní odpoutání této daně při stanovení výměrovacího základu dočasné podpory totiž znevýhodňuje osoby jako G. Merida, kteří mají bydliště a podléhají dani v jiném členském státě než Spolkové republice Německo, ve srovnání s pracovníky, kteří mají bydliště a podléhají dani v posledně uvedeném státě.

25 V případě posledně uvedených pracovníků se stanoví výměrovací základ pro stanovení výše dočasné podpory tak, že odpovídá stejné mzdě, která by dotyčnému přisloužela, kdyby nebyl propuštěn, v okamžiku poskytnutí této podpory. Tohoto výsledku se dosáhne pomocí fiktivního výpočtu tak, že kromě příspěvku na sociální zabezpečení se odečte rovněž částka daní, jež mají být odvedeny podle německého daňového práva, kterým by dotyčný podléhal během trvání pracovního poměru.

26 Během prvního roku po skončení pracovního poměru činí dočasná podpora 100 % rozdílu mezi výměrovacím základem a podporou v nezaměstnanosti (případ v § 4 bodu 3 písm. b) TV SozSich). Kromě toho zaručuje § 4 bod 4 druhá věta TV SozSich neutralitu jakéhokoli případného zdanění, kterému by mohla dočasná podpora podléhat, zejména z důvodu překročení nezdanitelné částky v Německu.

27 V důsledku toho je příjem bývalých pracovníků majících bydliště v Německu v prvním roce následujícím po skončení pracovního poměru roven příjmu, jehož by tito dosáhli jako aktivní pracovníci.

28 Naproti tomu, pokud jde o přeshraniční pracovníky nacházející se v postavení G. Meridy, nelze v případě fiktivního odpoutání německé daně ze mzdy při stanovení výměrovacího základu dočasné podpory takového výsledku dosáhnout poskytnutím této podpory, která je, jako předtím mzda pobíraná G. Meridou, zdanitelná ve Francii podle čl. 14 odst. 1 CDI.

29 Za účelem zdůvodnění použití takového způsobu výpočtu v případě přeshraničních pracovníků se německé úřady odvolávají na administrativní obtíže, které by mohlo vyvolat použití různých způsobů výpočtu podle příslušného bydliště dotyčné osoby, a na dopady na rozpočet v případě nezohlednění německé daně ze mzdy.

30 Tyto námitky vycházející ze zvýšení finančních výdajů a případných administrativních obtíží musí být však zamítnuty. Takovéto důvody totiž nemohou v žádném případě odvodnit nedodržování povinností vyplývajících ze Smlouvy o ES Spolkovou republikou (viz zejména rozsudek ze dne 15. ledna 2002, Gottardo, C-55/00, Recueil, s. I-413, bod 38).

31 Německá vláda při jednání vysvětlila, že § 4 bod 4 druhá věta TV SozSich musí být vykládán v tom smyslu, že osoba nacházející se v postavení G. Meridy může v Německu získat vrácení částky daní odvedených případně z titulu dočasné podpory v členském státě, v němž má dotyčný bydliště. Cílem tohoto ustanovení je totiž neutralizace veškeré případné daně uložené z důvodu pobírání této podpory, ať již byla odvedena v kterémkoli členském státě.

32 Nicméně okolnost, za předpokladu, že skutečně nastala, že částka daní odvedených v členském státě bydliště je dodatečně vrácena v členském státě, ve kterém byl dotyčný zaměstnán, však nemůže znamenat závěr, že fiktivní zohlednění německé daně ze mzdy způsobuje diskriminaci pracovníků nacházejících se v postavení G. Meridy.

33 Fiktivní odpoutání německé daně ze mzdy při stanovení výměrovacího základu dočasné podpory totiž nikterak nesouvisí s daní z příjmu odvedenou pracovníkem ve Francii během trvání pracovního poměru, takže i kdyby byla částka daně odvedená osobou mající nárok na tuto podporu ve Francii dodatečně vrácena v Německu, může tato podpora v konečném výsledku činit méně než rozdíl mezi odměnou pobíranou během aktivního života a podporou v nezaměstnanosti dotyčné osoby.

34 Kromě toho není sporné, že toto je případ věci v původním řízení, v němž použití fiktivního odpoutání německé daně ze mzdy u přeshraničních pracovníků nacházejících se v postavení G. Meridy skutečně vede k tomu, že posledně jmenovaní jsou zkráceni o část stejného příjmu, jež pobírali během své pracovní činnosti u ozbrojených sil umístěných v Německu, přičemž tato částka odpovídá rozdílu mezi částkou daně z příjmu odvedené ve

Francii a (vyšší) částkou německé daně ze mzdy, jež je při výpočtu dočasné podpory fiktivně odečtena.

35 V případě přeshraničních pracovníků nacházejících se v postavení G. Meridy, na rozdíl od pracovníků majících bydliště v Německu, brání tedy fiktivní použití německé sazby daně ze mzdy tomu, aby poskytnutí dočasné podpory vyrovnalo v průběhu prvního roku následujícího po skončení pracovního poměru takto způsobenou ztrátu mzdy.

36 Takovéto vyrovnání by bylo možné provést, pokud by německé úřady stanovily vyměňovací základ dočasné podpory zdanitelné ve Francii podle čl. 14 odst. 1 CDI, aniž by fiktivně odečetly německou daň ze mzdy, jež se neodváděla ze mzdy poskytované v průběhu pracovní činnosti dotčeného a nevracely by přitom daň z příjmu odvedenou ve Francii.

37 Za těchto podmínek je třeba odpovědět na položenou otázku tak, že článek 39 ES a čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1612/68 brání vnitrostátní právní úpravě stanovené v kolektivní smlouvě, podle níž se částka sociální dávky, jako je částka dodatečné dočasné podpory („Überbrückungshilfe“), kterou poskytuje německý stát, v němž byla vykonávána pracovní činnost, vypočítá tím způsobem, že daň z příjmu, jež má být odvedena v tomto státě, je při stanovení vyměňovacího základu této podpory fiktivně odečtena, zatímco podle dohody o zamezení dvojího zdanění jsou platy, mzdy a obdobné odměny zaměstnanců s bydlištěm mimo německý stát, v němž vykonávají pracovní činnost, zdaněny pouze v německém státě jejich bydliště.

K nákladům řízení

38 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky průvodního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

Článek 39 ES a čl. 7 odst. 4 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství brání vnitrostátní právní úpravě stanovené v kolektivní smlouvě, podle níž se částka sociální dávky, jako je částka dodatečné dočasné podpory („Überbrückungshilfe“), kterou poskytuje německý stát, v němž byla vykonávána pracovní činnost, vypočítá tím způsobem, že daň z příjmu, jež má být odvedena v tomto státě, je při stanovení vyměňovacího základu této podpory fiktivně odečtena, zatímco podle dohody o zamezení dvojího zdanění jsou platy, mzdy a obdobné odměny zaměstnanců s bydlištěm mimo německý stát, v němž vykonávají pracovní činnost, zdaněny pouze v německém státě jejich bydliště.

Podpisy.

1 – Jednací jazyk: němčina.